

Kulcsár Adrien

Kiszolgáltatottság az emberi kapcsolatokban

A bevezetésben általánosságban megfogalmazza a kiszolgáltatottságot mint védtelenséget, tehetetlenséget, a másokra utaltságot, és környezetbeli példákkal illusztrálja.

Lendületese, önálló gondolatokat is felvonultató dolgozat. Érdeme az esszének, hogy kiemelten kezeli a családi kapcsolatokban és egy igen hátrányos helyzetben lévő populáció, az állami intézetekben nevelkedő gyerekek életében jelenlévő és megoldandó problémát. Ugyanakkor kitekint az egyes életkorokban megjelenő kiszolgáltatottság jellemzőire. Szakirodalmi hivatkozásai lehetnének pontosabbak, illetve részletesebbek. Elsősorban saját tapasztalatait írja le, és bár illusztratív, de néhol zavaros a példaanyag. Kiemelendő, hogy az anyagi és az érzelmi kiszolgáltatottság kettősségében ez utóbbit látja fontosabbnak, s ennek érzékeltetése dominál a dolgozatban. Az alábbiakban néhány következtelenséget jelzek:

- 1.o. felnőttkorról: A kötelességek...*A munka, a gyermeknevelés, a megannyi felelősség és elvárás. Amikor küzdeni kell, hogy mindennek és mindenkinek megfeleljen az ember, úgy, hogy közben önmaga tudjon maradni a kismillió feladat mellett és ne vesszen el bennük. Annyi mindenre kell figyelni, de talán több lehetőség rejlik ebben a korban. Talán ez az a kor, mikor valamennyire a magunkénak érezhetjük az életünket, amit valami rajtunk kívüli magasabb hatalom tart irányítás alatt, hiszen többnyire nem mi irányítjuk azt, ilyenkor ugyanis nem feltétlenül az államra vannak utalva az emberek.*” Nem fejt ki világosan, hogy miért magunké az életünk, ugyanakkor rajtunk kívüli hatalom irányít?
- 3.o.”Emlékszem, mikor tudatosult bennem, hogy unokabátyámról újra lemondtak. A kapcsolatunk megváltozott.... Talán pont ebből, a neveltetésemből és az értékrendemből fakadóan jutottam az igen kimondására, mikor válasz elé kerültem unokahúgom elhelyezésével kapcsolatban.” Most akkor unokabátya vagy unokahúg?

Nem igazolja kellő mértékben azt a tételét, hogy : „Az állatokkal ellentétben (akik születésük után csak rövid időre vannak anyjukra szorulva), mi egész életünkben rá vagyunk utalva egymásra mind gyerekként, mind felnőttként, valamint idős korunkban is.” Hiszen az állatvilágban is jelen van a kiszolgáltatottság, s az állatvilágban is létezik a társaslény fogalma, amely egyben azt is feltételezi, hogy például az oroszlanok életében a túlélés feltétele egy erős, és rendezett falka, ahol minden tag tudja, hol a helye és feltétel nélkül követi a falkavezér szabályait. Az oroszlanok világában vemhes nőtények elmennek, hogy a sziklák védelmében hozzák világra kölykeiket. Az első napokban magukra hagyják a kicsiket élelemszerzés miatt, közben azok más nagyragadozók zsákmányává válnak. A kiszolgáltatottság megjelenik akkor is, ha új falkavezér veszi át a csapat vezetését, gyakori, hogy megöli az elődjétől származó kicsinyeket.

Ugyanakkor, az állatkínzás, állatviadalok szintén a kiszolgáltatottság jelei.

